

عنوان مقاله:

رابطه دینداری با سلامت روان و خودکارآمدی در دانش آموزان دختر دوره متوسطه دوم ناحیه یک کرمان

محل انتشار:

نخستین همایش جامع بین المللی روانشناسی ، علوم تربیتی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضوان ریسی
حمدالله منظری توکلی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه دینداری با سلامت روان و خودکارآمدی در دانش آموزان دختر دوره متوسطه دوم ناحیه یک کرمان انجام گرفته است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانش آموزان دختر دوره متوسطه دوم ناحیه یک کرمان تشکیل دادند که تعداد آنها 9605 نفر بود. با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای نمونه ای مشتمل بر 360 نفر از دانش آموزان دختر دوره متوسطه دوم ناحیه یک کرمان انتخاب شده و با استفاده از سه پرسشنامه سلامت روان گلدبرگ (1978)، خودکارآمدی شرر (1982) و دینداری گلاک و استارک (1965) مورد ارزیابی قرار گرفتند. تحلیل داده های پژوهش حاضر با روش تحلیل رگرسیون نشان داد که بین دینداری با سلامت روان و مولفه های آن رابطه معناداری وجود دارد. همچنین بین دینداری با خودکارآمدی رابطه معناداری وجود دارد. بنابراین دینداری، سلامت روان و خودکارآمدی را پیش بینی می کند.

کلمات کلیدی:

سلامت روان، دینداری ، خودکارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634313>

